

NEWS

Nekrolog obvestilu na papirju

V spomin papirju, ki je visel na vratih in stenah.

3. september 2026, Tobias Engl

Poslavljam se od natisnjenega obvestila. Viselo je na vratih, izložbah in črnih deskah, pogosto postrani, včasih leta, in brez pritoževanja opravljalo svojo službo. Zdaj odhaja od nas, tiho, kot je prišlo ... s koščkom lepilnega traku ali risalnim žebličkom na vogalu.

Priznati mu je treba, bilo je nezahtevno. Ni potrebovalo elektrike, omrežja, gesla. Kdor je imel kaj sporočiti, je napisal, natisnil, prilepil, konec. »Zaradi dopusta zaprto«, »Prosimo, pozvonite«, »Sveže prebarvano«. Cele generacije so se pustile voditi od njega in večinoma je držalo, kar je pisalo.

Zvesto je bilo, a ažurno redko. Posebna ponudba izpred dveh mesecev je še visela, ko je že zdavnaj veljala nova. V izložbi je bledelo, dokler rdeča ni postala roza in telefonske številke ni mogel prebrati nihče več. Kdor ga je hotel spremeniti, je potreboval tiskalnik, škarje in mirno roko.

Njegovo nalogo zdaj prevzema zaslon. Ta kaže, kar velja danes, ne kar je veljalo spomladi, in se spremeni v trenutku, ko se kaj spremeni. Govori več jezikov, se poveča, ko kdo slabo vidi, in ne blede na svetlobi. Kar je obvestilo hotelo, on končno zmore - vedno držati.

Obvestilo zapušča prazno steno in malo lepilnega traku, ki se težko odlepi. Veliko mu dolgujemo in mu želimo mir, ki si ga je zaslužilo. Naj nežno porumeni, tam, kamor pridejo stare stvari, ki so opravile svojo dolžnost.